

ارائه روشی برای مقابله با حملات DoS ناشی از فریم‌های EAP در استاندارد IEEE802.11i

اکرم صالح‌پور دهکردی

کارشناس ارشد مهندسی برق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، Salehpour_dd@yahoo.com

چکیده

مهم‌ترین نکته در راه استفاده از تکنولوژی‌های بی‌سیم، آگاهی از نقاط قوت و ضعف آنها است. این شبکه‌ها برای انتقال امن اطلاعات پروتکل‌های امنیتی مختلفی را تعریف کرده‌اند که IEEE802.11i جدیدترین آنها است. بررسی‌ها نشان داده‌اند که این استاندارد محرمانگی داده، جامعیت و تصدیق دوجانبه خوبی را ارائه کرده و همچنین مدیریت کلید خوبی را نیز دارا می‌باشد. با این وجود از آنجایی که در این استاندارد به دسترس‌پذیری اهمیت چندانی داده نشده و فریم‌های مدیریت و کنترل پشتیبانی نمی‌شوند، همچنان در مقابل حملات مختلف بخصوص حملات DoS آسیب‌پذیر بوده و به نفوذکنندگان اجازه اجرای انواع متفاوتی از این حملات را می‌دهد. نوعی از این تهدیدها، حملات DoS ناشی از فریم‌های EAP می‌باشد که ممکن است با حملات مختلف بار ترافیکی زیادی روی شبکه ایجاد کرده و موجب شود سرور یا توابعش برای ساعت‌ها بلوکه شده یا موجب عدم اجازه دسترسی به منابع برای یک کاربر مجاز گردد. در این مقاله قصد داریم حملات ناشی از این فریم‌ها را بررسی کرده و در نهایت روش مناسبی را برای مقابله با این نوع حملات ارائه دهیم.

کلیدواژه

امنیت اطلاعات، رمزنگاری، حملات DoS، فریم‌های EAP، IEEE 802.11i

۱- مقدمه

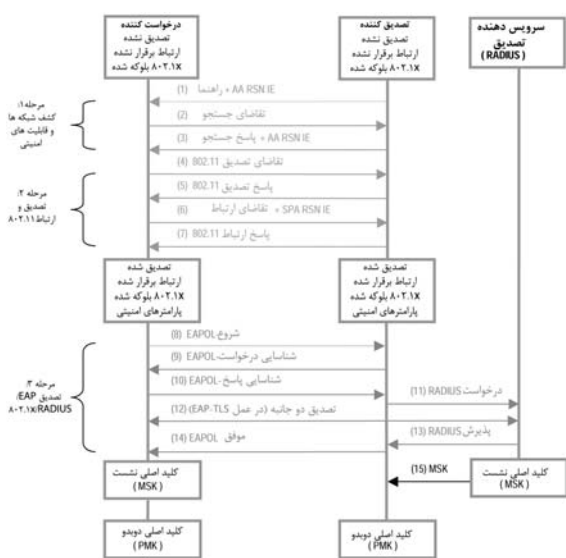
به آن DoS گفته می‌شود، تقسیم کرد. از این‌رو با گسترش شبکه‌های بی‌سیم استانداردهایی برای افزایش امنیت این شبکه‌ها نیز باید طراحی شود. متأسفانه در طراحی این استانداردها تمرکز بر انتقال امن داده‌ها است و توجه کمتری به ایمن‌سازی فریم‌های مدیریت و کنترلی شده است. در حال حاضر برای فریم‌های EAP هیچ‌گونه مکانیزمی جهت تصدیق یا محرمانگی بکار نمی‌برند. بنابراین یک نفوذکننده به راحتی می‌تواند حملات مختلفی مثل MitM، تغییر فریم‌ها، تولید فریم یا DoS را به اجرا بگذارد [۱، ۲، ۳ و ۴].

در این مقاله تهدیدات ناشی از فریم‌های EAP و تأثیر آنها روی شبکه‌های بی‌سیم معرفی شده و در ادامه روشی برای مقابله با این

از آنجا که شبکه‌های بی‌سیم، در دنیای کنونی روز به روز در حال گسترش هستند و با توجه به ماهیت این دسته از شبکه‌ها، که براساس سیگنال‌های رادیویی‌اند، مهم‌ترین نکته در راه استفاده از این تکنولوژی، آگاهی از نقاط قوت و ضعف آنهاست. در ارتباط بی‌سیم یک شبکه محلی بی‌سیم، سه نوع فریم مدیریت، کنترلی و داده وجود دارد. هر پیاده‌سازی از این فریم‌ها به صورت مستقیم یا غیرمستقیم ابعاد امنیتی نظیر محرمانگی داده، جامعیت، تصدیق دوجانبه و دسترسی را به خطر می‌اندازد که از آنها به عنوان تهدید نام برده می‌شود در شبکه‌های بی‌سیم تهدیدها را می‌توانیم به چند دسته اصلی استراق سمع غیرمنفعل، تزریق پیام، حذف و یا ممانعت پیام، سرقت نشست، MitM^۱ و جلوگیری از سرویس^۲ که از این پس

- مرحله ۱- کشف شبکه‌ها و قابلیت‌های امنیتی
- مرحله ۲- تصدیق 802.11 و ارتباط.
- مرحله ۳- تصدیق EAP/802.1x/RADIUS
- مرحله ۴- دست‌دهی چهارطرفه
- مرحله ۵- دست‌دهی کلید گروهی
- مرحله ۶- ارتباط داده‌ای ایمن

در شکل (۲) مرحله تصدیق و ارتباط با نقطه دسترسی در طی تشکیل RSNA نشان داده شده است. در این دست تکانی، درخواست‌کننده و تصدیق‌کننده یکدیگر را تأیید کرده و یک نشست امن را برای انتقال داده برقرار می‌سازند [۳، ۴، ۵].

شکل ۲- مراحل تصدیق و ارتباط

۳- فریم‌های EAP

EAP یک پروتکل تصدیق توسعه یافته‌ای است که تحت RADIUS و 802.1x کار می‌کند. فرمت MPDU ای EAP در شکل (۳) [۵ و ۶] نشان داده شده است. فریم EAP شامل قسمت‌های زیر است:

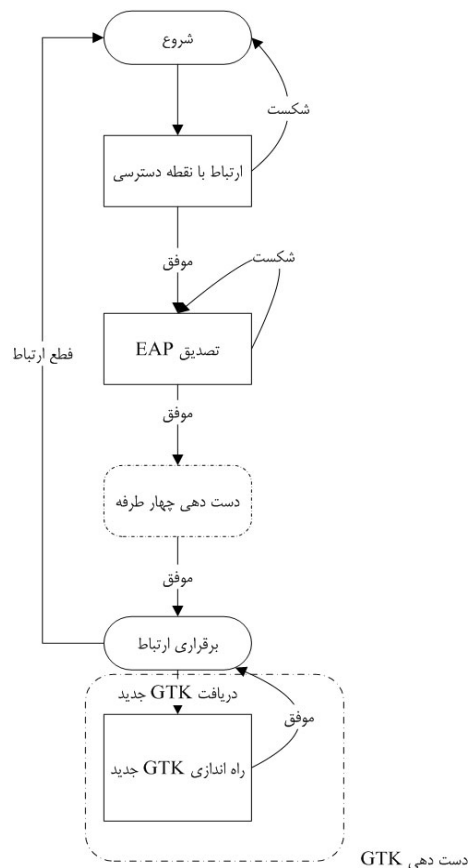
- ۱- PAE Ethernet Type: فیلدی به طول ۲ بایت است و مقادیر بین ۸۸ تا ۸E را دریافت می‌کند.
- ۲- Protocol Version: فیلدی به طول یک بایت است و حاوی یک عدد باینری بدون علامت است.
- ۳- Packet Type: این فیلد به طول یک بایت بوده و با یک عدد باینری بدون علامت نشان داده می‌شود. این فیلد برای تعیین نوع بسته‌های انتقالی بکار می‌رود که انواع آن در جدول (۱) نشان داده شده‌اند.

تهدیدات و افزایش امنیت IEEE802.11i ارائه می‌شود که مانع از اجرای حملات معرفی شده و نفوذ حمله‌کننده به شبکه بی‌سیم می‌گردد.

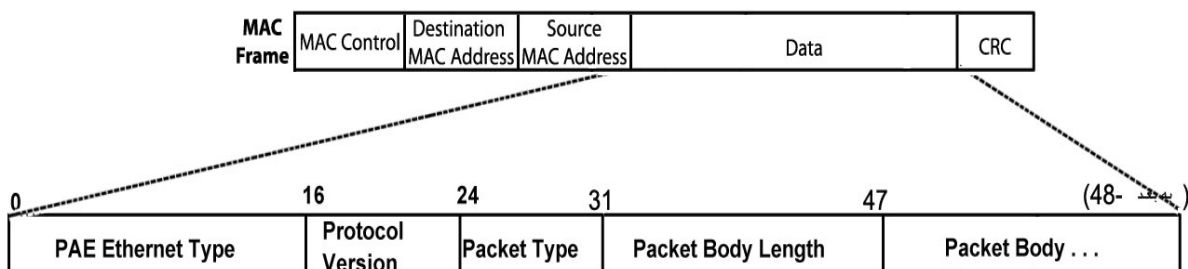
در قسمت بعدی مختصری در مورد IEEE802.11i صحبت می‌شود. در قسمت‌های ۳ و ۴ معرفی فریم‌های EAP و چگونگی اجرای حملات روی آنها مورد بررسی قرار می‌گیرد. در قسمت ۵ ارائه روش مقابله را خواهیم داشت و نهایتاً در قسمت‌های ۶ و ۷ ارزیابی روش ارائه شده و نتیجه‌گیری بیان خواهند شد.

۲- استاندارد IEEE802.11i

برای برقراری ارتباط در IEEE802.11i روالی باید طی شود موسوم به RSNA که شامل پروتکل‌های تصدیق، 802.1x و مدیریت کلید می‌باشد. در این روال سه موجودیت درگیر می‌باشند که درخواست‌کننده (ایستگاه‌های کاری بی‌سیم)، تصدیق‌کننده (AP)، سرویس‌دهنده تصدیق (در واقع سرویس‌دهنده RADIUS) نامیده می‌شوند. عموماً، دست‌تکانی کامل تشکیل RSNA را می‌توان به شش بخش زیر تقسیم کرد (شکل (۱)):

شکل ۱- مراحل برقراری RSNA

شکل ۳- ساختار و محل قرارگیری فریم‌های EAP

می‌تواند داشته باشد مطابق حداکثر طولی است که توسط MAC تعریف شده است [۵ و ۶].

۴- حملات ناشی از فریم‌های EAP

این فریم‌ها می‌توانند تهدید خطرناکی برای شبکه‌های بی‌سیم باشند. فریم‌های EAP نوعی از فریم‌های کنترلی می‌باشند که شامل انواع تهدیدهای [۱، ۳، ۴، ۶]:

۴-۱- بوکشی آدرس‌ها

- جعل پیام شروع
- جعل پیام شکست
- جعل پیام قطع ارتباط
- فسخ همکاری MAC

۴-۲- حملات DoS

در این حمله نفوذکننده تعداد زیادی از پیام‌های مختلف EAP را روی شبکه بی‌سیم محلی ارسال می‌کند. حمله‌کننده با بوکشی آدرس‌های نقطه دسترسی و سرویس گیرنده‌ها را داشته و می‌تواند با جعل پیام‌های مختلف شروع EAP، شکست EAP، قطع ارتباط و فسخ همکاری را برای هر دو طرف ارتباطی ارسال نماید. اثرات این حمله وقتی نمایان‌تر می‌شود که پیام‌های جعلی از طرف سرویس گیرنده‌های مختلف به نقطه دسترسی ارسال شوند و نقطه دسترسی ملزم به قطع سرویس‌دهی به تمام سرویس‌گیرنده‌ها شود که شبکه برای مدتی از کار می‌افتد. زمانی که این حملات روی سرویس گیرنده‌ها انجام شود ترافیک شبکه بالاتر رفته، عملکرد آن پایین آمده و سرویس گیرنده‌های مجاز قادر به استفاده از نقطه دسترسی و ارتباط با سایر سیستم‌ها نمی‌باشند. مثلاً پس از دریافت پیام شکست EAP، سرویس گیرنده مجدداً تلاش خودش را برای تصدیق از سرمی‌گیرد و بنا به نتیجه دریافتی به مرحله بعد ارتباط RSNA می‌رود [۱، ۳، ۴].

جدول ۱- مقادیر فیلد Packet Type

Packet Type	مقدار	نوع بسته انتقالی
EAP-Packet	0000 0000	بسته EAP
EAPOL-Start	0000 0001	فریم EAPOL-Start
EAPOL-Logoff	0000 0010	فریم EAPOL-Ogoff
EAPOL-Key	0000 0011	فریم EAPOL-Key
EAPOL-Encapsulated-ASF-Alert	0000 0100	فریم انتقال دهنده EAPOL-Encapsulated-ASF-Alert

د) Packet Body Length: این فیلد به طول دو بایت و شامل یک عدد باینری بدون علامت است که طول فیلد Packet Body را تعیین می‌نماید. این فیلد می‌تواند طول Packet Body را صفر نیز نشان دهد.

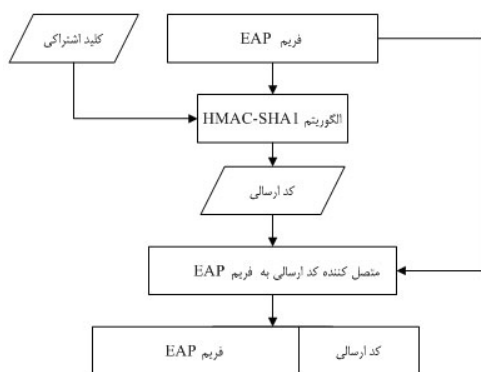
ه) Packet Body: این فیلد تنها هنگامی موجود است که Packet Type یکی از مقادیر EAP-Packet، EAPOL-Key و EAPOL-Encapsulated-ASF-Alert را داشته باشد. در جدول (۲) می‌توان محتوی Packet Body را مشاهده نمود.

جدول ۲- تعریف Packet Body بسته‌های از نوع EAP-Packet

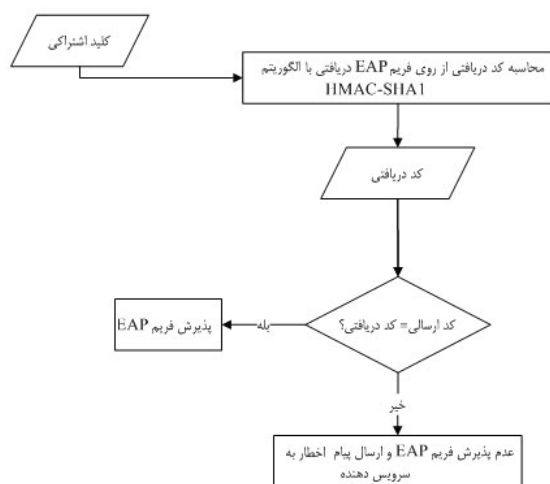
توضیح		
Request	۱	Code
Response	۲	
Success	۳	
Failure	۴	
برای تطبیق Response با Request بکار می‌رود		Identifier
نشان‌دهنده طول بسته EAP شامل فیلدهای Code, Identifier, Length, Data		Length
این طول توسط فیلد Code تعیین می‌گردد.		Data

باید توجه داشته باشیم حداکثر طولی که یک فریم EAPOL

تزیق پیام‌های مختلف توسط این نوع فریم‌ها شود. برای این منظور جلوی جعل آدرس‌های MAC را با مکانیزم تصدیق و بررسی آنها در نقطه دسترسی انجام می‌دهیم (سرند آدرس MAC). برای جلوگیری از ایجاد ترافیک کاذب از یک الگوی پخش که در واقع عمل فیلترینگ فریم‌های EAP را انجام می‌دهد، استفاده می‌کنیم و در نهایت برای جلوگیری از جعل آدرس‌ها از رمزنگاری آنها بهره می‌بریم. در شکل (۳) و (۴) می‌توانیم طرح رمزنگاری و رمزگشایی فریم‌ها در قسمت سرویس‌گیرنده و تصدیق‌کننده را مشاهده نماییم.

شکل ۴- الگوریتم مدل پیشنهادی در سمت فرستنده

شکل ۵- الگوریتم مدل پیشنهادی در سمت گیرنده

در این طرح از الگوریتمی که برای حفاظت فریم‌های داده در IEEE802.11i بکار می‌رود برای تصدیق فریم‌های مدیریت و EAP استفاده می‌کنیم. این الگوریتم به نام HMAC-SHA1 می‌باشد که از یک کلید عمومی برای تصدیق و رمزنگاری فریم‌های مدیریت و EAP استفاده می‌نماید.

از طرفی در سمت گیرنده پس از دریافت فریم، مجدداً کد حاصل از الگوریتم را روی آن محاسبه کرده و پس از مقایسه آن با کد

۴-۳- MitM

در این تهدید نفوذکننده خودش را بین سرویس‌گیرنده و نقطه دسترسی برای بدست آوردن پیام‌های EAP قرار می‌دهد. کاری که توسط نفوذکننده انجام می‌شود قرارگیری بین نقطه دسترسی و سرویس‌گیرنده، بدست آوردن پیام‌های EAP، تغییر آنها و ارسال آنها به گیرنده. در تمام این مدت نفوذکننده از نظر سرویس‌گیرنده، نقطه دسترسی تأیید شده و از نظر نقطه دسترسی، سرویس‌گیرنده تأیید شده می‌باشد. هم نقطه دسترسی و هم سرویس‌گیرنده در تشخیص نفوذکننده شکست خورده و به ردوبدل اطلاعات ادامه می‌دهند [۳، ۴، ۶].

۴-۴- سرقت نشست

سرقت نشست ترکیبی از بوکشی آدرس‌ها و حملات DoS می‌باشد. عموماً نفوذکننده با ارسال پیام‌های جعلی قطع ارتباط، پیام شکست و فسخ همکاری MAC با استفاده از آدرس MAC بوکشی شده نقطه دسترسی موجب اتمام ارتباط سرویس‌گیرنده با نقطه دسترسی شده و نهایتاً قطع ارتباطش با شبکه بی‌سیم محلی می‌گردد. در این زمان نفوذکننده با جعل آدرس MAC سرویس‌گیرنده پیام شروع ارتباط را به نقطه دسترسی ارسال کرده و در نتیجه نشست را بدست می‌گیرد [۱، ۳، ۴].

۵- طرح بهبود IEEE802.11i

در هر مرحله‌ای از برقراری روال IEEE802.11i که بتوانیم امنیت را افزایش دهیم، در واقع توانستیم امنیت را در کل روال افزایش دهیم. فریم‌های مدیریت و EAP برای بهبود امنیت باید تأیید شده و برخی از فریم‌های کنترلی در صورت لزوم نیز می‌توانند تصدیق شوند. تصدیق این فریم‌ها تا آنجایی که امکان‌پذیر است باید سریعاً انجام شود. همین که فرآیند تصدیق با موفقیت کامل شد، رمزهای مشترک بدست آمده می‌توانند برای تصدیق فریم‌های مدیریت و EAP بعدی استفاده شوند. از طریق این روش آسیب‌پذیری اغلب فریم‌ها به غیر از فریم‌های راهنما و درخواست/ پاسخ جستجو که بدلیل عدم وجود رمزهای مشترک نمی‌توانند تصدیق شوند، رفع می‌گردد.

از آنجایی که بیشترین استفاده از فریم‌های EAP در مرحله ۳ می‌باشند می‌توانیم جلوی نفوذ در مراحل بعدی را نیز به خوبی بگیریم. برای این کار باید طرحی داشته باشیم که بتواند جلوی جعل آدرس‌های MAC را گرفته، از ایجاد ترافیک کاذب در شبکه ناشی از این فریم‌ها جلوگیری نماید و در عین حال مانع از تغییر پیام‌ها یا

- ۴- تشخیص حالت مشکوک، افزایش غیرعادی پیام‌های EAP، ارسال پیام اخطار به سرویس دهنده
 ۵- درگیر این صورت، ادامه دریافت پیام‌ها و شرو بازه زمانی جدید
 ۶- بازگشت به مرحله ۱
 ۷- پایان

۵-۲- الگوریتم فیلترینگ آدرس MAC

عموماً برای فیلترینگ آدرس‌های MAC در نقطه دسترسی به این صورت عمل می‌شود که جدولی مثل جدول (۳) قرار می‌گیرد و با دریافت هر پیامی آدرس MAC آن پیام با آدرس‌های موجود در جدول مقایسه شده و در صورت عدم وجود آن آدرس در جدول MAC پیام را نادیده گرفته می‌شود.

جدول ۳- مثالی از جدول کنترل MAC در نقطه دسترسی

نام	محتوی
سیاست فیلترینگ آدرس‌های MAC	فعال
تعداد آدرس‌های MAC	۳
لیست آدرس‌های MAC	00:13:10:37:48:3D 00:50:8B:D0:EF:34 00:50:10:D0:EB:E8

حمله کننده می‌تواند هزاران پیام متفاوت EAP را از طرف درخواست کننده‌های جعلی به نقطه دسترسی ارسال کرده و نقطه دسترسی را ملزم به بررسی یکایک آدرس‌ها کند. در نتیجه منابع زیادی برای بررسی این آدرس‌ها مورد استفاده قرار گرفته و نقطه دسترسی نمی‌تواند به پیام‌های EAP کاربران مجاز رسیدگی کند. فیلترینگ آدرس‌های MAC می‌تواند به دورانداختن پیام‌های EAP جعلی کمک کرده و منابع بی‌سیم را برای سرویس دهی به کاربران مجاز نگهداری نماید.

مزیت این روش سادگی و مؤثر بودن آن است. شاید تنها عیب آن را بتوان عدم مقیاس پذیری و کارایی برای دفاتر خانگی و کوچک برشمرد.

۶- ارزیابی طرح بهبود

۶-۱- احتمال جعل فریم‌های EAP برای حمله

EAP: فریم اصلی انتقال
 K_{EAP} : کلیدی که توسط ارسال کننده اصلی فرستاده می‌شود.
 EAP_H : فرم جعلی که توسط حمله کننده ارسال می‌شود.
 K_{EAP_H} : کلیدی که توسط حمله کننده ارسال می‌شود.
 در صورتی حمله اتفاق می‌افتد که کدها و کلیدهای تولید شده از

ارسالی متوجه تغییر فریم‌ها می‌شوند. اگر دو کد محاسبه شد در فریم ارسالی و دریافتی یکسان نباشند فریم یا پیام ارسالی پذیرفته نمی‌شود ولی اگر یکسان باشند، فرض می‌شود جعل فریمی صورت نگرفته است.

اگر بتوانیم جلوی نفوذ را بگیریم که مشکلی وجود ندارد ولی اگر با تمامی تمهیدات نفوذکننده بتواند حمله کند، احتمال جعل فریم را با استفاده از الگوریتم HMAC-SHA1 کاهش می‌دهیم.

۵-۱- الگوریتم فیلترینگ ترافیک

در این روش هر سیستم فرستنده و گیرنده‌ای باید بتواند تعداد بسته‌های EAP را که در یک فاصله زمانی می‌رسد شمرده و بتواند افزایش غیرعادی نرخ ورودی را تشخیص دهد.

اگر $EAP(t)$ را تعداد پیام‌های EAP وارد شده در بازه زمانی t و $A_EAP(t)$ میانگین پیام‌های EAP وارد شده تا کنون در نظر بگیریم. در آن صورت اختلاف میانگین‌ها و میانگین تاریخی (میانگینی که نرخ انتقال پیام‌ها را نسبت به بازه‌های زمانی گذشته محاسبه می‌نماید) آن به صورت زیر محاسبه می‌شود.

$$DFA(t) = EAP(t) - A_EAP(t) \quad (1)$$

$$A_EAP(t) = (1 - \alpha) \cdot A_EAP(t-1) + \alpha \cdot EAP(t) \quad (2)$$

که در این روابط α نشان دهنده حساسیت طولانی مدت نسبت به تغییرات جاری است. $DFA(t)$ ورود غیرعادی پیام‌های EAP را نشان می‌دهد. اگر حمله DoS ای با این پیام‌ها در حال شکل گیری باشد این انحراف معیار به صورت غیرعادی بسیار بزرگتر از نوسانات عادی تعداد پیام‌های EAP است به طوری که این انحراف معیار از یک حد آستانه‌ای که برای آن در نظر گرفته شده است تجاوز می‌کند و به عنوان یک مورد مشکوک مورد بررسی قرار می‌گیرد. اگر ما این آستانه را عددی مثل β در نظر بگیریم:

$$DFA(t) = EAP(t) - A_EAP(t) >> \beta \quad (3)$$

اگر بخواهیم برای فیلترینگ و تشخیص این نوع حمله الگوریتمی بنویسیم می‌توانیم به صورت زیر عمل کنیم:
 ورودی‌ها:

تعداد پیام‌های ورودی در هر بازه زمانی t : $EAP(t)$

میانگین تعداد پیام‌های EAP ورودی تا زمان $t-1$: $A_EAP(t-1)$

خروجی:

ارسال پیام اخطار به سرویس دهنده

روال:

۱- محاسبه میانگین تاریخی

۲- محاسبه اختلاف میانگین‌های پیام‌های ورودی طبق رابطه (۱)

۳- در صورت برقراری رابطه (۳)

۶-۲- سر بار محاسبه فریم های EAP

طول فریمها را با LEAP و طول فریمها در روش پیشنهادی را با LEAP_P نشان می دهیم. سرآیند فریم های EAP ۲۲ بایت در نظر گرفته و طول سرآیند در EAP را ۶ بایت در نظر بگیریم، میانگین طول بدنه پیام های EAP را محاسبه می کنیم، در نتیجه:

$$LEAP = 22 + 6 + 141 = 169 \text{ byte} = 1352 \text{ bit}$$

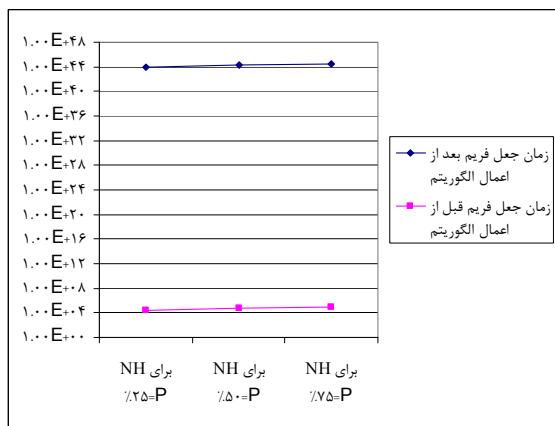
$$LEAP_P = 22 + 6 + 141 + 20 = 186 \text{ byte} = 1488 \text{ bit}$$

اگر نرخ انتقال داده ها را 54Mbps در نظر بگیریم. زمان مورد نیاز برای انتقال یک فریم در هر مورد بدست می آید که نتایج در جدول (۶) قابل مشاهده است.

جدول ۶- مقایسه نرخ انتقال فریم های EAP

ردیف	طول فریم ها	نرخ فریم ها	زمان انتقال یک فریم
در حالت جاری	1352 bit	41880	۳۲۳ μs
در پیشنهادی	1488 bit	۳۸۰۵۳	۳۲۶ μs

همچنین زمان لازم جهت جعل فریم های EAP در نمودار شکل (۶) قابل مشاهده است.

شکل ۷- نشان دهنده کارایی الگوریتم پیشنهادی

۷- نتیجه گیری

در این مقاله پس از معرفی استاندارد IEEE802.11i و فریم های انتقالی تحت آن پروتکل، ریسک های ناشی از عدم حفاظت فریم های EAP را مورد بررسی قرار دادیم و روشی را برای افزایش امنیت این پروتکل و رفع تهدیدهای ناشی از عدم حفاظت این فریم ها پیشنهاد نمودیم. روش ارائه شده مانع از اجرای حملات ترافیک کاذب، جعل آدرس های MAC و جعل فریم های EAP می شود. در این روش

این کدها مساوی باشند یعنی:

فریم های حمله کننده $EAP_H \in EAP$ ، فریم های کاربر مجاز $EAP \in EAP$

$$\therefore K_{EAP} = K_{EAP_H} \quad (۴)$$

برای انجام چنین کاری حمله کننده باید چندین فریم مختلف را فرستاده تا یکی از آنها با فریم EAP ارسالی یکی باشد از این رو اگر این فریم های ارسالی را در مجموعه ای به نام SET_H در نظر بگیریم حداقل N_H فریم در آن وجود دارد. اگر n طول کد تولید شده باشد، در روش جدید تعداد فریم هایی که می توانند تولید شوند $N = 2^n$ خواهد بود. در نتیجه اگر کد تولید شده از فریم EAP کاربر مجاز را CodeEAP نامیده و کد تولید شده از کاربر غیرمجاز را CodeEAP_H بنامیم، می توانیم رابطه زیر را داشته باشیم:

$$P_{(CodeEAP = CodeEAP_H)} = \frac{1}{N} \quad \therefore \bar{P}_{(CodeEAP \neq CodeEAP_H)} \quad (۵)$$

$$P_{(CodeEAP_H)} = 1 - \frac{1}{N}$$

از فرمول بالا می توانیم نتیجه گیری کنیم که احتمال وجود N_H فریم مستقل در SET_H به صورت $\bar{p} = \left(1 - \frac{1}{N}\right)^{N_H}$ است. پس در نتیجه احتمال اینکه حداقل یکی از N_H فریم موجود در SET_H با CodeEAP مساوی باشد به صورت زیر است:

$$p = 1 - \bar{p} \Rightarrow p = 1 - \left(1 - \frac{1}{N}\right)^{N_H} \quad (۶)$$

پس از ساده سازی فرمول بالا احتمال جعل فریم ها به صورت زیر بدست می آید:

$$P_{\text{جعل فریم}} = \frac{N_H}{N} \quad (۷)$$

حال N_H (تعداد فریم های لازم برای جعل یک فریم) را با سه احتمال معمول ۲۵٪، ۵۰٪ و ۷۵٪ برای $n=32$ قبل از استفاده از الگوریتم پیشنهادی (بررسی درستی با استفاده از CRC) و $n=160$ بیت بعد از الگوریتم پیشنهادی محاسبه کرده که نتایج در جدول (۴) قابل مشاهده می باشند.

جدول ۴- تعداد فریم های لازم برای تولید یک فریم جعلی

تعداد N_H امنیت	با احتمال		
	با احتمال ۲۵٪	با احتمال ۵۰٪	با احتمال ۷۵٪
بعد از تولید کد سری	3.65×10^{47}	7.3×10^{47}	1.10×10^{48}
قبل از پیاده سازی الگوریتم	1.07×10^9	2.15×10^9	3.22×10^9

۹- پی‌نوشت‌ها

- 1- Man_in_the_Middle
2- Denial of Service

سعی شده است از مکانیزم‌هایی استفاده نماییم که اجرای آنها نیاز به حداقل تغییرات داشته و درعین حال از کارایی مناسبی نیز برخوردار باشد که محاسبات و نمودارها این امر را به اثبات رسانده‌اند. با طرح پیشنهاد شده می‌توان حملات ناشی از فریم‌های EAP را کاهش داده و زمان مورد نیاز برای جعل یک فریم توسط نفوذکننده را افزایش داد. با اجرای این طرح نفوذ از طریق فریم‌های EAP به شبکه محلی بی‌سیم توسط نفوذکننده با مشکل مواجه می‌شود چرا که نیازمند کار بیشتر و صرف وقت و منابع بیشتری از سوی حمله‌کننده برای انجام این نوع حملات است.

۸- مراجع

- [1] IEEE Computer Society LAN MAN Standards Committee. Wireless LAN Medium Access Control (MAC) and Physical Layer (PHY) Specifications in IEEE Std 802.11. 1999.
- [2] M. Malekzadeh; “**Security Improvement for Management Frames in IEEE 802.11 Wireless Networks**”, International Journal of Computer Science and Network Security, VOL.7 No.6. 2007.
- [3] C. He, J. C. Mitchell. “**Security Analysis and Improvements for IEEE 802.11i**”, In Proceedings of the 12th Annual Network and Distributed System Security Symposium (NDSS'05), 2005.
- [4] L. Buttyán, L. Dóra, “**WiFi Security-WEP and 802.11i**”, Technical Report, CrySyS Lab, Budapest University of Technology and Economics, May 2006.
- [5] IEEE Standard, “**Standard: 802.11i™ IEEE Standard for Information technology—Telecommunications and Information Exchange between Systems—Local and Metropolitan Area Networks—Specific Requirements Part 11: Wireless LAN Medium Access Control (MAC) and Physical Layer (PHY) Specifications Amendment 6: Medium Access Control (MAC) Security Enhancements**”, Approved 24 IEEE-SA Standards Board, ISBN 0-7381-4073-2 SH95248, June 2004.
- [6] IEEE Standard, “**Standard: 802.1X™ IEEE Standard for Local and Metropolitan Area Networks Port-Based Network Access Control**”, American National Standards Institute, ISBN 0-7381-4528-8 SH95298, 10 March 2005.